

Затръгнѣ *м. св.* отправлѣю, удаляю: Затръгна се Марко вреденъ юнакъ. Та отиде у тесна клисура. *Д. 36, 29—30.*

Затръко́лж *м. св.* покачу, закачу. **Затръко́лвамъ** *м. дл.* Нѣ пакъ за честь тойзъ смъртоносеиъ талазъ затръкули го и го зафърли съ такова сила къмъ края отгорѣ на една скала, щото болежъ-тъ го събуди отъ неусѣщаніето дѣто ся намираше *Р. А. 16.* Змѣять изведнажъ ритнува съ кракатъ си сѣдната и жъ затръкулява всрѣдъ морето *Х. I, 15.*

Затръ́нж *м. св.* загорожу терновникомъ; закрою (*путь*). **Затръ́н-вамъ** *м. дл.* Девойче си вечерало,—и легнало, шемшир порти затворило, прелазите затрило. *Пс. 11—12 р. 176.* Малъкъ ровъ затръненъ, никой го не вардѣше (*Небольшой валъ и засѣпка, не хранимые рѣши-тельно никѣмъ*). *Тб. 21.* Фенерцитѣ малко по малко достигнахъ да затрънятъ пѣтатъ къмъ истинниятъ напредѣкъ *Пс. 9—10 р. 8.*

Затръчѣ (*са*) *м. св.* приобѣгу: Той прибра пары-ты и затръча при женѣ си. *Л. Д. 1873 р. 245.* Го видо'а деветъ деца, Затърча'а при татка си, Деца гладни, голи боси, Да имъ да'и'тъ ченицица *М. 257.*

Затскри́ямъ *са (Мак.) м. св.* скроюся: Ми сѣ затскри дедо зать свеко'и перя. *М. 267.* Сѣ научиле две момѣ, Да си крадатъ бо-силъокъ, Па сѣ затскри калугеръ. *М. 359.* Чудо стое, та сѣ чуде, Дека она да сѣ скріе. Сѣ покачи и'одно дърво Н'одно дърво дафиново, Нель сѣ затскри во дърво-то, Не можаха да жъ видить. *М. 176.*

За туй *союз* потому: Дѣда та ни мислятъ, че отъ бацитѣ имъ ще останатъ много пары и за туй не турятъ грижа. *Л. Д. 1870 р. 169. (См. затова).*

Затуленъ (*Зату́лна*) **Зату́ленъ** (*Зату́лена*) *пр.* закрытый: Лѣтъ можешъ го (*дѣте-то*) остави още и съвсѣмъ голо на нѣкое за-тулно мѣсто, за да го облѣе цѣло благий-тъ и чистъ въздухъ *Л. Д. 1869 р. 99.* Пчелы-ты трѣбва да си положить на затулно сухо мѣсто и да си облѣнятъ отсѣвѣждѣ добрѣ. *Л. Д. 1870 р. 188.* Дръпнахъ ся по на внѣ затуленъ, Да ми незнайни невиджтъ, Да ги съглѣдамъ не-извѣстенъ С' чернѣ измамъ да не дѣбнажтъ. *Гн. 33.*

Зату́лка *с. ж.* затычка, пробка: Сега рыбають—грабва завчасъ куршумената затулка, върху която бѣше изобразенъ Соломоновіа'тъ печатъ, затулилъ сѣдината и послѣ му рекалъ *Х. I, 60.*

Зату́лж *м. св.* **Зату́лямъ** **Зату́лвамъ** *м. дл.* 1) закрою, закрываю; застелю, застилаю; заслоню, заслоняю: Тя затули лице-то си и сѣ сълзи захвана да нарѣжда *Зк. 74.* Една черна буря затула небето